

مطبوعات کتاب‌گزار

محمد رضا زاده هوش

جراید و مطبوعات ایران آگاهیم، و تا کنون کتاب‌های او را در حوزه‌های روزنامه‌نگاری، کتاب‌شناسی و فهرست، روابط عمومی، حسب حال روزنامه‌نگاران و تصحیح مجموعه‌های فراموش شده، فراوان دیده‌ایم:

۱. تاریخ روزنامه‌نگاری ایران (مجموعه مقالات)، تهران: وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، چاپ اول، ۱۳۷۹، ۱۳ش، ۲، ۴۴۸+۴۹۶ ص، رقعي.
۲. تاریخ شفاهی مطبوعات ایران؛ گفت و گوهایی با پیش‌کسوتان روزنامه‌نگاری و مجله‌نگاری، با هم‌کاری علی دهباشی، طوبی ساطعی، تهران: فقنوس، چاپ اول، ۱۳۸۲، ۱۳ش، ۲۴۸ ص، رقعي.
۳. جنگ کتاب؛ مقاله‌ها، گزارش‌ها و نکته‌های درباره کتاب، به اضمام کتاب‌شناسی کتاب، تهران: خانه کتاب ایران، چاپ اول ۱۳۸۲، ۱۳ش، ۱۰۰۸ ص، وزیری، مصوّر.
۴. چکیده مطبوعات ایران (عهد ناصری)، تهران: مؤسسه مطالعات تاریخ معاصر ایران، چاپ اول ۱۳۷۸، ۱۳ش، رحلی.
۵. خاطرات و مخاطرات، تهران: به دید، چاپ اول ۱۳۷۸، ۱۳ش، ۲۱۲ ص، رقعي.
۶. خاطرات و مشاهدات، به اضمام مکاتبات، تهران: انوشه، چاپ اول ۱۳۸۰، ۱۳ش، ۲۴۰ ص.
۷. خاطرات و مشاهدات، به اضمام مکاتبات، تهران: انوشه، چاپ اول ۱۳۸۰، ۱۳ش، ۲۴۰ ص.
- ۸، ۹ و ۱۰. خرم‌آبادشناسی، خرم‌آباد: افالک، چاپ اول ۱۳۷۸، ۱۳ش، ۳، چ، وزیری.
۱۱. راهنمای مطبوعات ایران (۱۳۷۱-۱۳۵۷)، تهران: وزارت

- سید فرید قاسمی، مطبوعات کتاب‌گزار، تاریخ نشریه‌های ادواری حوزه کتاب در ایران، تهران: خانه کتاب ایران، ۱۳۸۲، چاپ اول، ۲، چ، سی و شش + ۲۰۷۸ ص، وزیری، گالینگور.

فرابنده کتاب حاضر، سید فرید قاسمی متولد سال ۱۳۴۳ خورشیدی و سردبیر کتاب هفته است^۱ که از تلاش‌های او در زمینه

- اسلامی، مرکز مطالعات و تحقیقات رسانه‌ها، چاپ اول ۱۳۷۵ ش، ۲۸۴ ص، رقعي.
۳۰. مجموعه کتاب، از محمد رمضانی، تهران: مرکز، چاپ اول ۱۳۸۰ ش، هشت ۲۳۲+ ص، رقعي.^۲
۳۱. مشاهیر مطبوعات ایران؛ محمدحسن اعتمادالسلطنه، تهران: وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، چاپ اول ۱۳۷۹ ش، ۵۸۲ ص، رقعي.
۳۲. مطبوعات ایران در قرن بیستم، تهران: قصه، چاپ اول ۱۳۸۰ ش، ۱۵۲ ص، رقعي.
۳۳. نخستین کوشش؛ متن کامل اعلام‌نامه و اوّلین شماره نخستین شریعة ادواری ایران، تهران: خانه مطبوعات، چاپ اول ۱۳۷۲ ش، ۲۴ ص، وزیری.
- هم‌چنین نشریاتی همانند صنعت چاپ (فروزان ۱۳۷۶ ش)، ش ۱۷۱)، ارزش (اردبیهشت ۱۳۸۱ و اردبیهشت ۱۳۸۲ ش)، ویژه‌نامه کتاب (اردبیهشت ۱۳۷۱ ش)، لرستان پژوهی، پژوهش نامه تاریخ مطبوعات ایران، و فصلنامه شقایق به همت قاسمی به چاپ رسیده‌اند. از مقالات ارزشمندو، بالاضای اصلی، و یا نام‌های مستعاری همچون عبدالله آفاق لرستانی، در مجلات کتاب‌داری و اطلاع‌رسانی، کتاب ماه کلیات، کتاب ماه ادبیات و فلسفه، کلک، نشر دانش، صنعت چاپ، شهر کتاب، کرانه، سروش، ارزش، کتاب هفته، بخارا، گزارش هفته و جهان کتاب بهره‌گرفته‌اند:
۱. «از پل چوبی تا باغ تهران»، ماهنامه صنعت چاپ، آذر ۱۳۸۱ ش، ۲۴۱ ص - ۸۳.
 ۲. «از خیرالکلام تاغوغای روز»، ^۳ کتاب ماه کلیات، ش ۳۶ - ۳۷، ص ۱۸.
 ۳. «الاسلام»، ماهنامه کلک، دوره اول.
 ۴. «استاد ایرج افشار و مطبوعات؛ نگاهی به نیم قرن فعالیت مستمر مطبوعاتی»، ماهنامه کلک، اسفند ۱۳۷۵ ش، ش ۸۴، ص ۱۶.
 ۵. «اعلان کتاب در عهد ناصری»، دو هفته‌نامه جهان کتاب، س ۴، بهمن ۱۳۷۷ ش، ش ۷۳ - ۷۴.
 ۶. «انتقاد کتاب در دهه ۳۰ و ۴۰»، دو هفته‌نامه جهان کتاب، س ۱، ۱۳۷۴ ش.
 ۷. «برگی از تاریخ کتابخانه ملی»، فصلنامه نشر دانش، س ۱۴.
- فرهنگ و ارشاد اسلامی، چاپ اول ۱۳۷۲ ش، ۵۱۴ ص، وزیری.
۱۲. راهنمای مطبوعات ایران عصر قاجاریه (۱۲۵۳ - ۱۲۱۵ ش)، تهران: وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، چاپ اول ۱۳۷۲ ش، ۱۳۰۴ ص، وزیری.
۱۳. روابط عمومی کاربردی (مجموعه مقالات)، تهران، مرکز سنجش و آموزش روابط عمومی‌های کشور، چاپ اول ۱۳۷۴ ش، ۱۰۳ ص، رقعي.
- ۱۴ و ۱۵. روزنامه‌نگاری حرفه‌ای (مجموعه مقالات)، تهران: وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، مرکز مطالعات و تحقیقات رسانه‌ها، ۱۳۷۴ ش؛ چاپ دوم ۱۳۷۸ ش؛ چاپ چهارم ۱۳۸۱ ش، ۲۲ ص، رقعي، جدول، نمودار.
۱۶. روزنامه ملتی (روزنامه ملت سینه ایران)، تهران: رسانه، چاپ اول ۱۳۷۴ ش، ۲۰۱ ص، رحلی.
- ۱۹-۲۰. سرگذشت مطبوعات در ایران: روزگار محمدشاه و ناصرالدین شاه، تهران: وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، مرکز مطالعات و تحقیقات رسانه‌ها، چاپ اول ۱۳۸۰ ش، ۲، ۷۰، ۱۰۷۰ ص، ج ۲، ۲۶ ص، جدول.
۲۱. صورت جراید ایران و جرایدی که در خارج ایران به زبان فارسی طبع شده است، ازیستان‌لوبی‌رابینو، تهران: وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، مرکز مطالعات و تحقیقات رسانه‌ها، چاپ اول ۱۳۷۳ ش، ۶۲ ص، ج ۲، ۲۶ ص، جدول.
- ۲۲ و ۲۳. فهرست کتاب هفته (دوره‌های اول تا سوم)، تهران: خانه کتاب ایران، چاپ اول ۱۳۸۲ ش، ۳، ۱۴۲۹ ص، وزیری، مصور.
- ۲۵-۲۶. فهرست‌گان ارتباطات: توصیفی - موضوعی، با همکاری مهدی محسنیان‌راد و مهرداد نیکنام، [تهران:] وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، مرکز مطالعات و تحقیقات رسانه‌ها، چاپ اول ۱۳۷۲ - ۱۳۷۴ ش، ۲، ۷، وزیری.
۲۷. کتاب‌شناسی روابط عمومی، تهران: وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، مرکز سنجش و آموزش روابط عمومی‌های کشور، چاپ اول ۱۳۷۴ ش، ۲۴۰ ص، رقعي.
۲۸. کتاب لرستان، تهران: حروفیه، چاپ اول ۱۳۷۸ ش، ۱۲۸ ص، وزیری.
۲۹. مجله محیط؛ به انضمام خاطرات مطبوعاتی استاد سیدمحمد محیط طباطبایی، تهران: وزارت فرهنگ و ارشاد

۲۲. «کارنامه چاپ و نشر در ۷۸ سال پیش؛ چاپ و نشر در سال پر ماجراهای ۱۳۹۷ خورشیدی»، ماهنامه صنعت چاپ آذر ۱۳۷۵ اش، ش ۱۶۷، ص ۶۰ – ۶۲.
۲۳. «کارنامه یک دهه؛ ۱۳۷۰ – ۱۳۷۹»، کتاب لرستان، تهران: حروفیه، چاپ اوّل ۱۳۷۸ اش.
۲۴. «کتاب امروز»، دو هفته‌نامه جهان کتاب، س ۲، ش ۱۳۷۵ اش.
۲۵. «کتاب در مطبوعات؛ سیری در منابع ادواری نقد و معرفی کتاب در ایران»، ویژه‌نامه کتاب، اردیبهشت ۱۳۷۱ اش.
۲۶. «کتاب در مطبوعات فارسی»، شهر کتاب، ضمیمه روزنامه همشهری، ۱۳۷۲/۱۰/۸، ش ۲، ص ۷.
۲۷. «کتاب فروشان خرمآباد»، یادنامه بابک افشار، چاپ اوّل ۱۳۸۳ اش.
۲۸. «لرستان و ۹ کتاب نو»، دو هفته‌نامه جهان کتاب، س ۱، ش ۱۳۷۴ اش.
۲۹. «مطبوعات قرآنی؛ مروری بر نشریه‌های ادواری قرآن پژوه در ایران»، ماهنامه صنعت چاپ، آذر ۱۳۷۶ اش، ش ۱۸۰، ص ۳۶ – ۳۹.
۳۰. «مطبوعات قرآنی»، هفته‌نامه گلستان قرآن.
۳۱. «میزگرد نقد و بررسی جشنواره معرفی کتاب سال ایران، به مناسبت بیستین سال جشنواره، با حضور سید فردی قاسمی و...»، کتاب ماه کلیات، بهمن ۱۳۸۱ اش، ش ۶۲، صص ۲۰ – ۴۳.
۳۲. «نخستین شرکت چاپ و نشر کتاب در ایران»، سروش، ۲/۲۲، ۱۳۷۵/۲ اش، ش ۷۸۵؛ هفتة کتاب، ۱۳۷۸ اش.
۳۴. «نخستین نشریه کتاب در ایران»، هفتة کتاب، ۱۳۷۸ اش.
۳۵. «نشریه کتابخانه دانش»، دو هفته‌نامه جهان کتاب، س ۲، ش ۱۳۷۵ اش.
- پیشینه**
- بسیاری از نویسندهای کتابخانه دانش در سال‌های اخیر در فهرست‌های گوناگون، سیاهه‌نشریاتی که در بردارنده مطالبی درباره کتاب بوده‌اند را به دست داده‌اند، از جمله نگاهی به نشریات گهگاهی^۶ به قلم سید کاظم سادات اشکوری به بررسی تعدادی از نشریات که در فاصله ۱۳۳۲ تا ۱۳۵۷ اش به چاپ رسیده‌اند، پرداخته که پاره‌عمده‌ای از آن‌ها صفحات خود را به مباحث مربوط به کتاب و نقد و بررسی کتاب اختصاص داده‌اند.
۸. «برگی از تاریخ نشر در تهران»، کرانه، س ۱، پاییزو زمستان ۱۳۷۳ اش، ش ۳ و ۴، ص ۲ – ۴.
۹. «پایداری تحسین برانگیز؛ نگاهی به راهنمای روزنامه‌ها و مجله‌های ایران ۱۳۷۴ و ۱۳۷۵»، ^۴ کتاب ماه کلیات، س ۱، ش ۱۳۷۶ اش، ش ۲ – ۳، ص ۶.
۱۰. «تاریخ شفاهی مطبوعات ایران (۴)»، گفت و گو با ایرج افشار، با همکاری علی دهباشی و طوبی ساطعی، دو ماهنامه بخارا، آذر و بهمن – دی و اسفند ۱۳۸۰ ش، ش ۲۱ و ۲۲، ص ۲۰۳ – ۵۰۹.
۱۱. «خوش، نشریه‌ای درباره کتاب»، دو هفته‌نامه جهان کتاب، س ۳، بهمن ۱۳۷۶ اش، ش ۵۱ – ۵۲، ص ۳ – ۴.
۱۲. «ربع قرن با کتاب؛ گفت و گو با دکتر سیف الله و حیدری»، دو هفته‌نامه جهان کتاب، س ۲، ش ۱۳۷۵ اش.
۱۳. «روایت صد سال روزنامه‌نگاری در ایران؛ صد دقیقه با سید فردی قاسمی نویسنده و محقق مطبوعات»، کتاب ماه کلیات، مصاحبه کنندگان: بهروز فتحی و محمد رضایی، ^{۱۰} ش ۱۳۸۰، ص ۴۴ – ۶.
۱۴. «سال سیزده ماهه جهان کتاب»، دو هفته‌نامه جهان کتاب، اسفند ۱۳۷۸ اش، ش ۹۷ – ۹۸، ص ۳۹.
۱۵. «سالنامه دانش‌سرای مقدماتی پسران بروجرد»، کتاب لرستان، تهران: حروفیه، چاپ اوّل ۱۳۷۸ اش.
۱۶. «سخنرانی در میزگرد به مناسبت صدمین شماره دوره سوم کتاب هفته»، کتاب هفته، دوره سوم، شنبه ۱۶/۹/۱۳۸۱، ش ۱۰۰ (پایپی ۴۸۷)، ص ۶ – ۸.
۱۷. «سخنرانی سید فردی قاسمی در چهاردهمین نمایشگاه بین‌المللی کتاب تهران»، کتاب هفته، دوره دوم، شنبه ۷/۹/۱۳۷۹، ش ۱۰۲.
۱۸. «سرآغاز پاورقی نویسی در ایران»، دو هفته‌نامه جهان کتاب، س ۵.
۱۹. «سرآغاز چاپ کتاب در تهران؛ نگاهی به دو فهرست»، دو هفته‌نامه جهان کتاب، دی و بهمن ۱۳۷۹ اش، ش ۱۱۵ – ۱۱۸، ص ۳۱.
۲۰. «شهرآشوب»، دو ماهنامه بخارا.
۲۱. «کارگزاران لرستان»، کتاب لرستان، تهران: حروفیه، چاپ اوّل ۱۳۷۸ اش.

در دوره مظفری نیز بسیاری از ادواری‌ها به مقوله کتاب می‌پرداختند: معارف، ادب، کمال، فلاحت مظفری، معرفت، الاسلام، گنجینه‌فنون، نوروز، ایران سلطانی، دعوه الحق و مکتب از این جمله‌اند.^{۱۲} ولی سرآغاز مجلات ادواری حوزه کتاب در ایران، نشریه کتاب منتشره در سال ۱۳۱۱ خورشیدی است.^{۱۳} در این مقاله، به نقل گزیده‌ای کوتاه از توضیحات موجود در ذیل برخی از عنوان‌ها پرداخته، و از شیوه الفبایی پیروی می‌کنیم:

آینده

از شناسنامه مجله‌درمی یا بیم که نشریه آینده در مجموعه «سازمان کتاب» جای دارد، و در معرفی آن سازمان می‌خواهیم که به منظور انجام این خدمات تأسیس شده است:

۱. انتخاب کتاب و نشریات ادواری برای کتابخانه‌ها و مراکز علمی ایران

۲. پذیرش نظرات بر چاپ و نشر کتاب‌های مؤلفانی که شخصاً فرucht انجام شدن آن را ندارند.

۳. تقویم کتاب‌ها و اسناد قدیمی و نسخه‌های خطی

۴. تهییه طرح برای ایجاد کتابخانه‌های عمومی و خصوصی

۵. چاپ و نشر متون فارسی

۶. چاپ و نشر فرهنگ ایران زمین

۷. چاپ و نشر کتاب‌های تحقیقی در زمینه‌های ایران‌شناسی

۸. خریداری کتابخانه‌های شخصی.

۹. صادر کردن کتاب‌های ایران به کتابخانه‌ها، دانشگاه‌ها و مراکز علمی خارج از کشور

۱۰. فروش کتاب‌های تحقیقاتی مربوط به ایران اعمّاً از فارسی

و خارجی

۱۱. قبول سفارش انتخاب کتاب

۱۲. مذکوره و مشورت درباره فروش مجموعه‌ها و کتابخانه‌ها

۱۳. مشاوره در امور فرهنگی و فنی کتابخانه‌ها

۱۴. مشاوره در امور مربوط به تشكیل نمایشگاه‌های فرهنگی

۱۵. مشاوره در مسائل مربوط به تالیف و نشر کتاب

۱۶. وارد کردن میکرو فیلم از نسخه‌های خطی اسلامی موجود در کشورهای دیگر

۱۷. وارد کردن کتاب‌های خارجی و نشریات ادواری مرتب با

ایران و اسلام و در تمام زمینه‌های شرق‌شناسی^{۱۴}

نویسنده کتاب حاضر نیز سال‌ها به گردآوری مطبوعات کتاب‌گزار همت گمارده، وبخش قابل توجهی از آرشیو شخصی خود را به این کار اختصاص داده است. وی گاه‌گاهی نیز درباره مطبوعات مربوط به حوزه کتاب، مقالاتی به چاپ رسانده:

۱. «خوش، نشریه‌ای درباره کتاب»، دو هفته‌نامه جهان کتاب، س ۳، بهمن ۱۳۷۶ ش، ش ۵۱ - ۵۲، ص ۳ - ۴.

۲. «کتاب در مطبوعات؛ سیری در منابع ادواری نقد و معرفی کتاب در ایران»، ویژه‌نامه کتاب، اردیبهشت ۱۳۷۱ ش.

۳. «کتاب در مطبوعات فارسی»، شهر کتاب، ضمیمه روزنامه همشهری، ۱۳۷۲/۱۰/۸، ش ۲، ص ۷.

۴. «نخستین نشریه کتاب در ایران»، هفتۀ کتاب، ۱۳۷۸ ش.

۵. «نشریه کتابخانه دانش»، دو هفته‌نامه جهان کتاب، س ۲، ۱۳۷۵ ش.

به جز این مقالات، در پاییز سال ۱۳۷۹ ش نمایشگاهی از مجموعه شخصی خود با عنوان «سیر مطبوعات کتاب در ایران از آغاز تا سال ۱۳۷۹» در خانه هنرمندان ایران برگزار کرد^۷ که گزارش آن در کتاب هفتۀ آمده است.^۸ در مراسم افتتاح این نمایشگاه، علی‌اصغر رمضان‌پور، مهدی محسنیان‌راد، احمد غلامی، فرج امیریار و شعبان شهیدی مؤذب به سخنرانی پرداختند.

نویسنده، پس از انتشار مقالات و برگزاری نمایشگاه، به تکمیل طرح خود پرداخته، و پس از شناسایی عنوانی مجلات، چند صفحه‌ای نیز درباره تاریخ هر نشریه به قلم درآورده و اکنون کتاب مورد بحث را در دو جلد قطور به چاپ رسانده است.

گردآورنده کتاب، نشریات را به ترتیب تاریخی مورد بحث قرار داده، و در ذیل عنوان هر نشریه، چند صفحه‌ای درباره آن آورده، اما به نشریات کتاب که به فارسی و لی در خارج از کشور به چاپ رسیده‌اند (مجله کتاب چاپ کابل در ۱۳۵۲ ش، فصل کتاب، برسی کتاب، روزنایی به کتب فارسی، سنجش، جوانه، معرفی کتاب و نشریات، باران و...)، و یا نشریات کتاب که در ایران فعالیت داشته، ولی به زبان غیر فارسی بوده‌اند (الكتب الاسلامية، مرآة الکتب، التراث، تراثنا و...)^۹ نپرداخته است.^{۱۰}

اعلان کتاب، عمری به اندازه عمر کتاب دارد، و نخستین آگهی‌های مطبوعاتی کتاب و نخستین فهرست کتاب‌های موجود در بازار در عهد ناصری در روزنامه و قایع اتفاقیه درج شده است.^{۱۱}

فروردين ۱۳۲۸ ش به چاپ رساند، و تاسال ۱۳۳۱ به کار خود ادامه داد؛ نورالله ایران پرست^{۲۰}، مدیر کتابخانه دانش سعدی و گرداننده این ماهنامه، از نویسندهای برای همکاری در نشریه سود جست که بعدها در شماره مشهور ترین رجال فرهنگی و ادبی ایران درآمدند.^{۲۱}

راهنمای کتاب

گاهنامه راهنمای کتاب در بهار ۱۳۳۷ ش به کوشش انجمن کتاب ایران به چاپ رسید، و پس از بیست و یک سال فعالیت، در زمستان ۱۳۵۷ ش متوقف شد. مقصود گردانندهای این نشریه در دو بند،

این گونه بیان می شود:

۱. کمک به دوستداران دانش و فرهنگ و خوانندگان و پژوهندگانی که به دنبال آن هستند که بدانند چه آثاری در رشته مطلوب آن ها منتشر می شود، ارزش هریک از آن ها چیست، و کدام یک در خور مطالعه اند.

۲. کوشش در اصلاح تدریجی آثاری که در ایران انتشار می یابد از راه نقد درست و بی طرفانه کتاب.^{۲۲}

سپس در پایان سال دوم، روش آتی و چشم انداز برنامه های شماره های بعد این چنین ذکر می شود:

۱. آثار عمده ادبیات فارسی تو سط نویسندهای بصیر موردنقد قرار گیرد تا شیوه درست نقد ادبی، عملأً رایج شود.

۲. سعی بیشتری مبذول شود تا انتقاد کتاب به منتقدانی واگذار شود که تنها به عیب جویی اکتفا نکرده، محاسن کتاب را نیز به دیده محبت ببینند.

۳. فصلی برای به دست دادن منابع پژوهشی موجود در مورد مسائل زبانی، فرهنگی و تاریخی گشوده شود.

۴. کوشش شود که در نقدها به انتقاد عبارات و ظواهر کتاب بسنده نشده و مضمون کتاب هم به دست داده شود تا علاوه بر جنبه انتقادی، آموزنده بیشتر باشد.

۵. مقالاتی درباره روش انتقاد و اصول و مبانی این فن منتشر گردد تا راهنمای نویسندهای و منتقدان باشد.

۶. نسخه های خطی معتبر و نادر برگزیده که در کتابخانه های خارج یا داخل ایران است، به تدریج معرفی گردد.^{۲۳}

شیوه

این ماهنامه، اولین شماره خود را در اردیبهشت ۱۳۳۲ ش منتشر

انتشارات ایران

نخستین مجله از انتشارات ایران یا کتابشناسی ملی ایران در سال ۱۳۴۳ ش در چاپخانه فردوسی تهران به چاپ رسید، و از آن پس هر از چندی با وقفه های کوتاه و بلند منتشر شد. در مقدمه شماره بهار ۱۳۵۷ ش می خوانیم: «گردآوری همگی انتشارات کشور، جزء وظایف اصلی کتابخانه ملی ایران است و ارائه اطلاعات مربوط به این انتشارات توسط این مجله صورت می گیرد.^{۲۴}

انتقاد کتاب

این گاهنامه که بر سلی از ایرانیان تأثیری عمیق داشته، از آذر ۱۳۴۷ ش تا بهمن ۱۳۴۷ ش به همت کانون انتشارات نیل انتشار یافته، و بیشینه مطالب آن درباره نقد، معرفی و اعلان کتاب است.^{۲۵} نیل به عنوان ناشر این مجله، راههایی را برای افزایش تیراز کتاب در ایران پی می گیرد:

۱. انتشار جزوای انتقاد کتاب

۲. تعیین جایزه نقدی سی صد هزار ریالی و دهد ها جایزه دیگر به

خریداران کتاب از طریق فروش قبض پیش فروش

۳. تعیین روز پانزدهم اسفند به عنوان روز کتاب

۴. کمک به تأسیس سازمان پخش کتاب

۵. کمک به چاپ و انتشار کتاب های ماه و توزیع رایگان آن^{۲۶}

بررسی کتاب

این نشریه در سه دوره از مرداد ۱۳۴۴ ش تا شهریور ۱۳۵۰ ش منتشر شده است، از نویسندهای برتر آن می توان به داریوش آشوری، بهرام بیضایی، نجف دریابندری، نادر ابراهیمی و یدالله رویایی اشاره کرد.^{۲۷}

خوشه

دست کم از انتشار چهار نشریه با این عنوان آگاهیم، ولی قدیم ترین آن ها ماهنامه ای است که در خرداد ۱۳۲۱ ش از سوی بنگاه پرون و به کوشش عزت الله همایون فرد تهران به چاپ رسیده، و مطالبش، عمدتاً درباره کتاب و مسائل حول و حوش آن است.^{۲۸}

دانش

ماهنامه دانش یا نشریه کتابخانه دانش نخستین شماره خود را در

کتاب شما

نشریه‌ای که نخستین شماره آن در سال ۱۳۳۵ ش از سوی مؤسسهٔ انتشارات امیرکبیر به منظور آشنا کردن خوانندگان با کتاب‌های تازه‌چاپ فارسی و نشر اخبار مربوط به کتب بر جسته درجهان به چاپ رسید؛ ولی با این وجود، شماره‌ای از آن، دست‌یاب نشده است.^{۳۰}

کتاب‌شناسی ایران

سالنامهٔ کتاب‌شناسی ایران در سال ۱۳۳۲ خورشیدی به عنوان یکی از خصیمه‌های مجموعهٔ فرهنگ ایران زمین به چاپ رسید، و از شمارهٔ سوم به کتاب‌های ایران تغییر نام داد. در هم‌کردده شماره‌ای این نشریه، همان کتاب مشهور کتاب‌شناسی ده ساله کتاب‌های ایران را پذیدآورد، ولی پس از چاپ شمارهٔ سیزدهم به خاموشی گرایید.^{۳۱}

کتاب‌نامه

کتاب‌نامه یا فهرست کتاب‌های منتشر شده کوششی است جهت نیل به اهداف زیر:

۱. آگاهی عموم از کتب چاپ شده در سطح کشور در هر ماه
۲. ارائه اطلاعات و آمار فرهنگی در موضوعات مختلف جهت استفاده پژوهشگران و برنامه‌ریزان امور فرهنگی و نیز مراکز فرهنگی
۳. انکاس وضعیت و رشد فرهنگی ایران در خارج از کشور
۴. جلوگیری از دوباره کاری‌ها و هرز رفتن و اتلاف نیروها در زمینهٔ تحقیقی و ترجمه‌ای
۵. معرفی کتاب‌های جدید انتشار برای استفاده کتابخانه‌ها و افراد جهت خرید از ناشران مربوطه^{۳۲}

کتاب‌های ماه

شامل موارد زیر که هر یک به صورت جداگانه و مفصل، مورد بحث قرار گرفته‌اند: کتاب ماه ادبیات و فلسفه، کتاب ماه تاریخ و جغرافیا، کتاب ماه دین، کتاب ماه علوم اجتماعی، کتاب ماه علوم و فنون، کتاب ماه کلیات، کتاب ماه کودک و نوجوان، کتاب ماه ویژه گفت‌وگوی تمدن‌ها، کتاب ماه هنر.

کتاب‌های ماه

نشریه‌ای انجمن ناشران کتاب، با عنوان کتاب‌های ماه در شهریور

ساخت، ولی پیش از آن که نشریه‌ای حرفه‌ای در عرصهٔ نقد و معرفی کتاب باشد، مجله‌ای سیاسی است که سیاست فرهنگی را در فرهنگ سیاسی می‌بیند.^{۳۴}

صف

ماه‌نامهٔ صدف به صاحب‌امتیازی احمد عظیمی زواره‌ای، در فاصلهٔ مهر ۱۳۳۶ تا اسفند ۱۳۳۷ در دوازده شماره به چاپ رسید، و بخشی از خود را وقف انتقاد و اعلان کتاب ساخته است.^{۳۵}

کتاب

نخستین شماره آن در سال ۱۳۱۱ خورشیدی از سوی مؤسسهٔ کالالة خاور و به کوشش حاج محمد رمضانی (۱۲۸۳-۱۳۴۶) انتشار یافت. این جریده، نخستین نشریه‌ای دوری خاص و مستقل در زمینهٔ کتاب به شمار می‌رود.^{۳۶}

کتاب‌داری

این مجله دریچه‌گشوده‌ای است براندیشه‌های گوناگون در قلمرو کتابداری، ولی کتابداری در وسیع ترین معنای واژه نه در تعییر محدود و تنگ شده‌آن.^{۳۷}

کتاب‌داری و اطلاع‌رسانی

فصلنامهٔ کتابخانه مرکزی و مرکز اسناد آستان قدس رضوی که بعدها به کتاب‌داری و اطلاع‌رسانی تغییر نام داد در پاییز ۱۳۷۶ ش و به مدیریت سیدعلی اردلان جوان تولد یافت. هدف اساسی آن، انتشار نویافته‌ها، نتایج تحقیقات و دستاوردهای علمی در زمینه‌های کتاب‌داری، اطلاع‌رسانی، نسخه‌شناسی، تکنولوژی اطلاعات، بهره‌گیری از کتاب و کتابخانه، تأثیر کتاب، کتابخانه و اطلاعات در توسعهٔ فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی بیان شده است.^{۳۸}

کتاب زمان

انتشارات زمان در نیمة دوم دهه چهل، انتشار یک دفتر ادواری با عنوان زمان یا کتاب زمان را پی‌نهاد که گردانندگانش انگیزهٔ خود را پاسخ به پرسش‌هایی همچون: «چه باید خواند؟» و «برای خواندن چگونه باید انتخاب کرد؟» بیان داشتند.^{۳۹}

می‌گنجد:

۱. اخبار مهم‌داخلی و خارجی پیرامون ادبیات کودکان و نوجوانان
۲. فهرست کتاب‌های مفید
۳. قطعات کوتاه شامل نکات، تذکرات و نامه‌ها
۴. گزارش‌هایی برای بیان سیر تحول ادبیات کودکان و نوجوانان
۵. معرفی و تحلیل ظاهر و محتوای بعضی از کتاب‌های برگزیده
۶. مقالات تحقیقی و نظریات گوناگون^{۳۹}

مجله کتاب

در اردیبهشت ۱۳۷۶ ش مجوزی ارسوی علی فرهمندی رئیس اداره کل انت Bakanat وزارت فرهنگ برای حسین قلی شاهرخ افسار به عنوان ناشر مجله کتاب صادر شده، ولی از انتشار چنین نشریه‌آگاه نیستیم.^{۴۰}

مجموعه راهنمای کتاب

شماره نخست این نشریه در آذر ۱۳۷۵ ش به عنوان نشریه مخصوص شرکت علی‌اکبر نسی و شرکا به بازار آمد. گردآورنده مطالب، استاد مهدی آذریزدی و صاحب امتیاز آن، علی‌اکبر علمی است.^{۴۱}

نشریه کتابخانه ملی تبریز حاصل هیجده سال فعالیت این نشریه در سال‌های ۱۳۳۸-۱۳۵۵ ش انتشار یافته شماره در چهارده مجلد است. شماره شانزدهم در سال ۵۸ تدوین شد، ولی به چاپ نرسید. نخستین شماره دوره جدید، با تاریخ اسفند ۱۳۷۱ ش است و هنوز ادامه دارد.^{۴۲}

نشریه نسخه‌های خطی

این گاهنامه مشهور به پیشنهاد دکتر صلاح الدین منجد نسخه‌شناس مصری و رئیس المعهد المخطوطات العربیه در قاهره و به کوشش محمد تقی دانش پژوه و ایرج افشار در سال ۱۳۳۹ ش آغاز به کار کرد. پس از مدتی، نام آن از نشریه کتابخانه مرکزی درباره نسخه‌های خطی به نسخه‌های خطی: نشریه کتابخانه مرکزی تغییر یافت و بعد از چاپ دوازده شماره به تاریخ پیوست.^{۴۳}

۱۳۳۴ ش انتشار یافت، و در مدت نزدیک به شش سال با چاپ چهل و سه شماره به کار خود ادامه داد. یکی از سرفصل‌های مهم آن، تاهاهای بازار نشر است که از شماره سوم زیر عنوان: «فهرست موضوعی کتاب‌های ماه»، شکل علمی‌تری به خود می‌گیرد.^{۳۳} اخبار مندرج در کتاب‌های ماه، امروز منبع آگاهی ما از برخی رویدادهای آن عصر است؛ برای نمونه:

۱. شرکت سهامی کتاب به عضویت عده‌ای از مؤلفان و معلمان (کمک‌آموزگار، دبیر، استاد) تشکیل شد. حذاکثر تعداد سهام برای معلمان، پنج سهم و برای مؤلفان ده سهم است.

۲. به منظور تأسی چاپخانه و چاپ و نشر کتاب و امور مربوطه به آن شرکتی به نام شرکت سهامی مطبوعات ایران که سرمایه آن ده میلیون ریال تعیین گردیده، تشکیل شده است.^{۴۴}

گزارش کتاب

تاکنون دونشریه با این عنوان به چاپ رسیده‌اند:

۱. گزارش کتاب به عنوان خبرنامه اتحادیه ناشران و کتاب‌فروشان تهران در ۱۳۷۶ ش؛^{۴۵}

۲. گزارش کتاب در سال ۱۳۵۰ ش که ارسوی کتاب نمونه انتشار یافت؛^{۴۶}

گزارش کتاب کودک

شورای کتاب کودک، نخستین نشریه خود را زیر عنوان گزارش کتاب کودک در اردیبهشت ۱۳۴۲ ش منتشر ساخت و اعلام داشت که این تصمیم‌هارا عملی می‌کند:^{۴۷}

۱. هرماهه، ماهنامه را برای علاقه‌مندان بفرستد.

۲. در هر شماره، گزارشی از آن چه در ایران و جهان برای بهبود خواندنی‌های کودکان انجام می‌شود، به نظر خوانندگان برساند.

۳. مطالب جالب و آموزنده در زمینه تهیه و نشر و استفاده از کتاب‌های کودکان و نوجوانان در دسترس علاقه‌مندان بگذارد.

۴. هرماهه صورتی از کتاب‌های مفید برای سینم مختلف ارائه دهد.^{۴۸}

هرچند که شورای مذکور نتوانست به نخستین تصمیم خویش جامه عمل بپوشاند، ولی با درج مقالات جالب و ارزنده به صورت منبعی از دانستنی‌های ادبیات کودکان و نوجوانان درآمد، به طور خلاصه محتویات این نشریه در این بخش‌ها

پیوست‌ها

پیوست یک، شامل: نشریه‌های جشنواره‌ها، نمایشگاه‌ها و همایش‌ها؛^{۴۴} پیوست دوم، شامل: ویژه‌نامه‌های مطبوعات؛^{۴۵} پیوست سوم^{۴۶} دربردارنده بحث پیرامون نشریه‌های اهل قلم مانند بولتن داخلی کانون نویسنده‌گان ایران، اندیشه آزاد، دوره اول و دوم نامه کانون نویسنده‌گان، شورای نویسنده‌گان و هنرمندان ایران و خبرنامه داخلی انجمن نویسنده‌گان کودک و نوجوان و نشریه انجمن فلم ایران؛^{۴۷} و پیوست چهارم شامل گفت‌وگو با احمد مسجدجامعی، بنیان‌گزار بیشترین نشریه‌کتاب در ایران.^{۴۸}

**به رغم تلاش چندین ساله
گردآورنده آن،
به جای آن که کتابی مرجع،
در موضوع وبخش ویژه‌ای
از تاریخ مطبوعات ایران باشد،
کشکولی از آگاهی‌های پراکنده
و عمومی است**

مطلوب، می‌توان به موارد جزیی تری از مشکلات این کتاب اشاره داشت:

۱. نشریات، براساس تاریخ تأسیس مورد بحث قرار گرفته‌اند، و علاوه بر آن، در پیوست‌های پایانی هم ذکر شماری از نشریات به چشم می‌خورد؛ بنابراین تنظیم فهرست الفبایی نشریات مورد بحث، بسیار ضروری می‌نماید.

۲. گاه‌همه مطالب درباره یک نشریه نیامده است، مثلاً درباره راهنمای کتاب و یا آینینه پژوهش، منابع بیشتری وجود دارد، و پدیدآورنده‌گان و مسئولان آن نشریات، مصاحبه‌های زیادی داشته‌اند.

۳. بخش‌بندی ویژه‌ای در مطالب کتاب به چشم نمی‌خورد، در حالی که بهتر بود، نشریات کاملاً مربوط به موضوع، نشریات ویژه تازه‌های کتاب، نشریات درباره فرعیاتی مثل صنعت چاپ، کتاب‌فروشی و کتاب‌داری و مجلاتی که با اندکی تسامح در این مجموعه گنجانده شده‌اند، تقسیم‌بندی شده، و هریک در فصول جداگانه‌ای درج می‌شدن.

۴. گاه بیشتر مطالب یک نشریه ذکر شده و مطالب مجله‌ای دیگر تنها به صورت فهرست وارآمد است؛ بهتر بود شیوه‌نامه‌ای برای این کارت‌دوین می‌شد.

۵. ماهنامه صدف نشریه‌ای ادبی و هنری^{۵۸} به شمار رفته، و چندان مربوط به موضوع کتاب حاضر نیست.

۶. ماهنامه شیوه به ادب و هنر می‌پردازد،^{۵۹} و «بیش و پیش از آن که نشریه‌ای حرفه‌ای در نقد و معرفی کتاب باشد، مجله‌ای سیاسی است که سیاست فرهنگی را در فرهنگ سیاسی می‌بیند».^{۶۰}

۷. به سال نامه‌هایی همچون کتاب مرجع^{۶۱}، کارنامه نشر^{۶۲}،

پس از تألیف

پس از تألیف کتاب، در سال ۱۳۸۲ نشریات دیگری نیز به مجموعه مطبوعات کتاب‌گزار افزوده شدند که در این بخش به تعدادی از آن‌ها از جمله رسام^{۶۳}، روشنان پژوهش^{۶۴}، کتاب سه هفته^{۶۵}، کتاب قم^{۶۶}، بازتاب کتاب^{۶۷}، کتاب‌نما^{۶۸} و جشن کتاب^{۶۹} اشاره کرده، و به بررسی تعدادی از این نشریات می‌پردازد.

البته باز هم تعدادی از مطبوعات در مدت یک سالی که از چاپ کتاب می‌گذرد، تولد یافته، و سر برکشیده‌اند که از آن جمله است مجله‌بی نظر نسخه پژوهشی که در حقیقت، خلف نشریه نسخه‌های خطی به شمار می‌رود.

پس از این بخش، نمایه در پایان جلد دوم روی می‌نماید^{۶۰} که به صورت عمومی تنظیم یافته، و همین عمومیت و عدم تفکیک، کار با آن را مشکل ساخته است: نام مکان‌ها و نام ناشران، نام نشریات و نام افراد، گاه مشابهت‌های زیادی دارد که کاربر را دچار دشواری می‌سازد، و از این گذشته، رو به رoshدن با کلماتی همانند «تشعیر»^{۶۷}، مشخص نمی‌کند که مقصود، هنر تشعیر است یا منظور، نام مجله و یا ناشر و یا نام مستعار نویسنده‌ای بوده است؟

نگاه کلی

کتاب بیش رو به رغم تلاش چندین ساله گردآورنده آن، به جای آن که کتابی مرجع، در موضوع وبخش ویژه‌ای از تاریخ مطبوعات ایران باشد، کشکولی از آگاهی‌های پراکنده و عمومی است، و بیشتر به کتابی تاریخی شبیه است تا کتابی مرجع. به جز این

- مقالات مرتبط با کتاب از فلان نشریه و یا فهرست مطالب آخرين شماره ها ذهن خواننده را خسته می کند، ولی دشوار تر ازان، رو به رو شدن با مطالب غیر مرتبط به بحث کتاب است:
۱. آوردن اختصاراتی که در یک نشریه به کار می رفته، همانند: «چ» به جای «چاپ»، «ص» به جای «صفحه»^{۷۳}، «جا» به جای «جای انتشار»، «م» به جای «میلادی»^{۷۴}، «ج س» به جای «جلد سخت»، «خش» به جای «خشتشی»^{۷۵}، «ط ج» به جای «طرح جلد»، «د» به جای «دوره».^{۷۶}
۲. لیست کتاب فروشی هایی که نماینده و عامل توزیع نشریه در تهران و شهرستان ها بوده اند.
۳. این که از هر نشریه چند شماره چاپ شده، و آخرین شماره آن در چه تاریخی انتشار یافته، گاه مورد غفلت قرار گرفته، ولی ذکر گرافیست و طراح جلد مجلات هم گفته آمده، پیش نهاد می شود در چاپ های بعدی، آگاهی هایی فهرست وار نیز در آغاز یا پایان هر بخش ارائه شود؛ چرا که اطلاعات، گاه آن چنان در میان متن پنهان شده که خواننده را با مشکل مواجه می کند.
۴. در برخی از صفحات، فقط نام نویسنده کان و یا نام کتاب فروش ها به چشم می خورد و دیگر، هیچ!
۵. سروده های افراد در رثای درگذشتگان، و درج قصایدی در دست مریزاد گفتن به گردانندگان مجله، و کلمات قصار داشمندان، سطر های زیادی را اشغال کرده اند.
۶. درج نمایه های سالیانه، آن هم در باره نشریاتی که انتشار آن ها هنوز ادامه دارد^{۷۷}، و طبعاً آن نمایه، هرسال کهنه می شود.
۷. ذکر شرایط ارسال و گزینش مقالات برای درج در نشریات که در پیشتر مجلات امروزی نیز تکرار می شوند.^{۷۸}
۸. مطالبی را اورده، که به هیچ صورت به اثبات قضیه ای که در نظردارد، مربوط نیست و گاه خود نیز بدان اعتراف دارد؛ از جمله پس از سه صفحه شرح حالی که از جواد اقبال به نقل از مجله گزارش کتاب آورده، می نویسد:
- «همان طور که خواندید، در این سرگذشت نامه، هیچ گونه اشاره ای به انتشار نشریه اقبال نشده است.»!^{۷۹}

دقت نویسنده

دقت تحسین برانگیز نویسنده در ثبت و ضبط شمار دقيق آن چه که در هر کدام از نشریات، به چاپ رسیده، ستودنی است و به ویژه در

کتاب شناسی ملی ایران^{۶۳} و حتی مجموعه مقالاتی همانند کتاب پیام^{۶۴} و کتاب شناخت^{۶۵} که تنها یک مجلد ازان به چاپ رسیده، پرداخته می شود، ولی از شش ماهنامه میراث حدیث شیعه که ویژه نقد و معزفی و چاپ و تصحیح کتاب های خطی مربوط به حدیث شیعه است، ذکری به میان نمی آید.

۸. می دانیم که روزنامه های مشهور دنیا، دست کم هر هفتگه یک صفحه ویژه برای بررسی کتاب^{۶۶} دارند و در رسالهای اخیر به تقلید از این جراید، صفحه کتاب در روزنامه های همچون: آسیا، آفتاب اسلامی، امروز، آفتاب گردان، آیندگان، ابرار، اطلاعات، انقلاب اسلامی، ایران، تدر، جمهوری اسلامی، جهان اقتصاد، خبر جنوب، خراسان، رهبر، سلام، شرق، صبح آزادگان، صدا، قدس، کار و کارگر، کیهان، میزان، همشهری، یاس نو، به صفحه ای با این عنوان باز خورده ایم.

اختصاص یافتن این صفحات به کتاب، به راستی اقدامی خجسته به شمار می رود، و در تحلیل های سپسین تاریخ مطبوعات ایران، جایی خواهد داشت،^{۶۷} ولی با این وجود، در کتاب حاضر مورد بحث و بررسی قرار نگرفته است.^{۶۸}

۹. عمدۀ مطالب کتاب، فاقد تحلیل و بررسی های ژرف و خواندنی و ماندگار است، و در عوض، بیشتر محتویات، از روی فهرست مطالب حروف چینی شده است؛ صدق این مدعّا، برقرار بودن شیوه ثابت ویرایشی در سراسر کتاب است و خواننده را مرتباً با کلماتی رو به رو می سازد که در هر کجای کتاب به صورتی متفاوت از گونه های پیشین ثبت شده اند.

۱۰. بررسی و مطالعه کامل کتاب و نگاه به جزئیاتی که بارها تکرار می شود، خواننده را به این حقیقت گویا می سازد که کتاب هنوز نیازمند تدوین نهایی است.

۱۱. راه یافتن غلط های چاپی به متن که برای مثال، چند نمونه را می آورم: «احسان شکرالله»، به جای: احسان الله شکرالله طالقانی؛ «پیشنهاد»^{۶۹}، به جای: پیش نماز؛ «محقق رحلی»، به جای: محقق حلبی؛ «درخشش»،^{۷۰} به جای: درخشش؛ «فرانکین»^{۷۲} به جای: فرانکلین.

مطالب غیر مرتبط

ناویر استگی متن، خواندن کتاب را دشوار ساخته و آوردن تعدادی از

پانوشت‌ها:

۱. رویش عاشقانه‌ها، دوره پنجم، آبان ۱۳۸۱ ش، ص ۸۴.
۲. معرفی این کتاب را بنگردید در: کوهستانی نژاد، مسعود، «مجموعه کتاب»، کتاب ماه (کلیات)، ش ۵۶، ص ۱۲ - ۱۵؛ گزارش کتاب، س ۵.
۳. معرفی کتاب تاریخ جراید و مجلات گیلان از آغاز تا انقلاب اسلامی، فردیون نوزاد، تهران: وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، چاپ اول ۱۳۷۹ ش.
۴. تهیه و تنظیم پوری سلطانی و رضا اقتدار، تهران: کتابخانه ملی، چاپ اول ۱۳۷۶ ش.
۵. این سلسه مقالات، تبدیل به کتابی شد: تاریخ شفاهی مطبوعات ایران؛ گفت‌وگوهایی با پیش‌کسوتان روزنامه‌نگاری و مجله‌نگاری، با همکاری علی دبباشی، طوبی‌ساطعی، تهران: ققنوس، چاپ اول ۱۳۸۲ ش، ص ۲۴۸، رقعی.
۶. تهران: تیراژه، چاپ اول ۱۳۷۴ ش.
۷. بنگردید به «صد هفته با کتاب؛ مروی براندیشه و تاریخ نشریات کتاب در ایران»، کتاب هفته، دوره دوم، شنبه ۹/۹/۱۳۷۹ ش، ش ۱۰۲.
۸. همان، دوره دوم، شنبه ۱۴/۹/۱۳۷۹ ش، ش ۱۰۳.
۹. در عنوان فرعی کتاب آمده است: تاریخ نشریه‌های ادواری حوزه کتاب در ایران و در حقیقت، قید زبان فارسی در آن به چشم نمی‌خورد!
۱۰. مطبوعات کتاب‌گزار، ص ۱۷۲۵.
۱۱. همان، ص: شانزده.
۱۲. همان، ص: بیست و چهار.
۱۳. همان، ص ۱ - ۱۴.
۱۴. همان، ص ۴۲۲ - ۴۲۳.
۱۵. همان، ص ۲۲۱ - ۲۲۸.
۱۶. همان، ص ۱۰۵ - ۱۱۹.
۱۷. همان، ص ۱۲۵ - ۱۲۷.
۱۸. همان، ص ۲۴۷ - ۲۶۴.
۱۹. همان، ص ۱۵ - ۳۲.
۲۰. ایران پرست، بعدها از مؤسسان شرکت سازمان پخش کتاب در مرداد ۱۳۳۶ ش شد.
۲۱. مطبوعات کتاب‌گزار، ص ۴۷ - ۵۱.
۲۲. همان، ص ۱۳۳ - ۱۷۰.

دوبخش عمده، قابل بررسی خواهد بود:

الف - بیان تعداد شماره‌ها و مجلدات چاپ شده هر مجله در

فاصله زمانی مورد بررسی:

۱. نشر دانش درسال اول، شش شماره، در پنج مجلد منتشر کرد؛ شماره ۵ و ۶، مرداد تا آبان ۱۳۶۰ یک مجلد است، گویا نقل مکان از خیابان نجات‌اللهی (ویلا) به خیابان وزرا سبب شد که دوشماره در یک مجلد عرضه شود.^{۸۱}
۲. «پیام کتابخانه در سال پنجم چهار شماره در ۲ مجلد (شماره‌های ۱۶ تا ۱۹) عرضه شد».^{۸۲}

۳. «جهان کتاب درسال نخست، ۲۴ شماره در ۲۰ مجلد منتشر شد».^{۸۳}

ب - ذکر تاریخ‌های درست مجلدات چاپ شده از یک نشریه و نخستین شماره سال جدید و آخرین شماره‌های منتشره در یک سال:

۱. «دفتر اوّل کتاب توں در دوره دوم حیاتش با وجود آن که در شناسنامه، تاریخ ۱۳۶۳ را دارد، در ۱۳۶۶ در ۵۲۲ صفحه وزیری منتشر شد».^{۸۴}

۲. «علی‌رغم این که در شماره نخست این نشریه، عدد داده اند که سه ماه به یه ماه منتشر می‌شود اما شماره دوم این نشریه حدود یک سال بعد در آبان ماه ۱۳۶۶ به بهای ۱۵ ریال در ۱۴۰ صفحه -

صفحه بیشتر از شماره اوّل - منتشر شده است.^{۸۵}

۳. «دوشماره ۱۱ و ۱۲ (دی و اسفند ۱۳۳۵) آخرین مجلدی است که از دوره اوّل انتقاد کتاب چاپ شده است».^{۸۶}

۴. «به زعم گردانندگان بررسی کتاب، دوره دوم این نشریه، تحت شماره اوّل با تاریخ خرداد - تیر ۱۳۴۷ ش به بازار آمد. شماره دوم این دوره، باز هم در شناسنامه با تاریخ خرداد و تیر ۱۳۴۷... انتشار یافت».^{۸۷}

۵. «بانشماره شماره دو مجلد، گردانندگان پیام کتابخانه سال اوّل را پایانه تلقی کردند، و بر روی جلد پیاپی ۴ آورده‌اند: سال دوم، شماره اوّل بهار ۱۳۷۱».^{۸۸}

۶. شماره نخست جهان کتاب در ۹ مجلد انتشار یافت و برای اولین بار، شماره ۱۰ - ۱۱ این مجله را در یک مجلد عرضه کردند. اگر کاری که اخیراً سال چهارم: شماره ۹۱ - ۹۴ انجام شد، و چهار شماره در یک مجلد ارائه گردید، در همان موقع انجام می‌پذیرفت، اکنون این مشکل پدید نمی‌آمد... باری، به هر حال باید مبدأ سال جهان کتاب از حالت شناور به درآید».^{۸۹}

66. Book Review.

۵۸. ماهنامه صدف، س۱، مهر ۱۳۳۶ش، ش۱، ص۱.
 ۵۹. مطبوعات کتاب‌گزار، ص۵۳ – ۵۶.
 ۶۰. همان، ص۵۶.
 ۶۱. همان، ص۱۴۳۷.
 ۶۲. همان، ص۸۱۱.
 ۶۳. همان، ص۲۲۱.
 ۶۴. همان، ص۳۶۷.
 ۶۵. همان، ص۵۳۷.
 ۶۶. همان، ص۲۳.
 ۶۷. زاده‌وش، محمدرضا، «مظلومیت کتاب»، هفت‌نامه تندر، سال سوم، شماره ۷۵، چهارشنبه ۱۶/۱۰/۱۳۸۳، ص ۶.
 ۶۸. این، علاوه‌است بر کتاب‌هایی که با موضوعات صفحات گوناگون روزنامه‌ها مرتبط بوده، واژه‌های رود آن صفحات، نقد و معزقی شده‌اند.
 ۶۹. مطبوعات کتاب‌گزار، ص ۱۱۹۱.
 ۷۰. همان، ص ۱۱۵۶.
 ۷۱. همان، ص ۱۵۲۱.
 ۷۲. همان، ص ۳۷۱.
 ۷۳. همان، ص ۶۰.
 ۷۴. همان، ص ۲۲۹.
 ۷۵. همان، ص ۴۸۰.
 ۷۶. همان، ص ۴۸۱.
 ۷۷. همان، ص ۲۵۲ – ۲۵۷، ۲۵۴ – ۲۵۹.
 ۷۸. همانند: آینهٔ میراث (ص ۱۲۱۲ – ۱۲۳۳) و نشر دانش (ص ۴۴۵ – ۴۵۲).
 ۷۹. مطبوعات کتاب‌گزار، ص ۲۷۰ – ۲۷۱.
 ۸۰. همان، ص ۳۰۹.
 ۸۱. همان، ص ۴۴۴.
 ۸۲. همان، ص ۶۳۳.
 ۸۳. همان، ص ۷۵۰.
 ۸۴. همان، ص ۳۶۵.
 ۸۵. همان، ص ۳۹.
 ۸۶. همان، ص ۱۰۹ – ۱۱۰.
 ۸۷. همان، ص ۲۶۱.
 ۸۸. همان، ص ۶۳۲.
 ۸۹. همان، ص ۷۵۹.
 ۹۰. همان، ص ۱۴۹.
 ۹۱. همان، ص ۵۳ – ۵۶.
 ۹۲. همان، ص ۱۲۳ – ۱۳۱.
 ۹۳. همان، ص ۱۴ – ۱۵.
 ۹۴. همان، ص ۲۷۴.
 ۹۵. همان، ص ۱۰۱۳ – ۱۰۲۲.
 ۹۶. همان، ص ۲۹۵ – ۳۰۵.
 ۹۷. همان، ص ۱۲۱.
 ۹۸. همان، ص ۵۷ – ۶۸.
 ۹۹. همان، ص ۴۹۹، ۵۰۱، ۴۹۹ – ۵۰۴.
 ۱۰۰. همان، ص ۶۹ – ۱۰۳.
 ۱۰۱. همان، ص ۳۳.
 ۱۰۲. همان، ص ۸۲۹ – ۸۶۳.
 ۱۰۳. همان، ص ۳۱۱ – ۳۱۲.
 ۱۰۴. همان، ص ۲۰۵ – ۲۱۹.
 ۱۰۵. همان، ص ۲۰۷ – ۲۱۹.
 ۱۰۶. همان، ص ۲۰۸ – ۲۱۹.
 ۱۰۷. همان، ص ۴۵.
 ۱۰۸. همان، ص ۳۳ – ۴۴.
 ۱۰۹. همان، ص ۱۷۱ – ۱۹۹.
 ۱۱۰. همان، ص ۲۰۱ – ۲۰۴.
 ۱۱۱. همان، ص ۱۵۴۱ – ۱۶۷۶.
 ۱۱۲. همان، ص ۱۶۷۷ – ۱۷۲۵.
 ۱۱۳. همان، ص ۱۷۲۷ – ۱۷۴۸.
 ۱۱۴. همان، ص ۱۷۴۳ – ۱۷۶۳.
 ۱۱۵. همان، ص ۱۷۴۹ – ۱۷۶۳.
 ۱۱۶. همان، ص ۱۵۲۳ – ۱۵۲۶.
 ۱۱۷. همان، ص ۱۵۲۶ – ۱۵۲۷.
 ۱۱۸. همان، ص ۱۵۲۳ – ۱۵۲۴.
 ۱۱۹. همان، ص ۱۵۲۶ – ۱۵۳۵.
 ۱۲۰. همان، ص ۱۵۳۴ – ۱۵۳۵.
 ۱۲۱. همان، ص ۱۵۳۵ – ۱۵۳۶.
 ۱۲۲. همان، ص ۱۵۳۶ – ۱۵۳۷.
 ۱۲۳. همان، ص ۱۵۳۷ – ۱۵۳۸.
 ۱۲۴. همان، ص ۱۵۳۸ – ۱۵۳۹.
 ۱۲۵. همان، ص ۱۵۳۹ – ۱۵۴۰.
 ۱۲۶. همان، ص ۱۵۴۰ – ۱۵۴۱.
 ۱۲۷. همان، ص ۱۵۴۱ – ۱۵۴۲.
 ۱۲۸. همان، ص ۱۵۴۲ – ۱۵۴۳.
 ۱۲۹. همان، ص ۱۵۴۳ – ۱۵۴۴.
 ۱۳۰. همان، ص ۱۵۴۴ – ۱۵۴۵.